

[Henry Christensen.]

et betydeligt flertal i dette folketing har den opfattelse, at man må lægge de nu valgte principper til grund, og at det haster med at nå resultater på dette område.

Jeg vil gerne sige, at for mig tæller argumentet ikke at skyde uligheden én dag længere ud end højst nødvendigt, så stærkt, at dette efter vor opfattelse er en af de sager, det haster mest for det danske folketing at få gjort noget ved.

Hvis det viser sig, vi ikke er kommet langt nok, ja, så betyder det kun, at så må man siden hen, når man får indhøstet resultater af den lovgivning, der nu gennemføres, arbejde videre; men det er efter vor opfattelse ikke begrundelse for, at vi i dag skulle sige: nu lader vi det ligge, det kan vente, det kan skydes ud. Det er efter vor opfattelse ud fra sociale hensyn, ud fra lighedshensyn over for borgerne en af de sager, der haster mest.

Poul Schlüter: Hr. J. O. Krag brugte det udtryk, at der var noget enestående ved den tredje behandling, vi i dag foretager af disse kommunalreformforslag, og det er også rigtigt. Det enestående, det skal jeg erkende, det oplever vi, men det enestående består, så vidt jeg kan se, i den helt fantastisk reaktionære og angstfyldte tale, hr. J. O. Krag har holdt. Hvad er det, hr. J. O. Krag siger? Han siger, at alle disse forslag er ikke grundigt gennemarbejdet, deres virkninger er ikke beregnet, vi har ikke overblik over dem. Men det er jo ikke rigtigt. Forud for fremsættelsen af lovforslagene i januar måned har ligget et årelangt forberedelsesarbejde i en række ministerier. Dette forberedelsesarbejde var i og for sig i gang, allerede mens hr. J. O. Krag var statsminister. I dette øjeblik ligger reformens virkninger talmæssigt belyst i forhold til hver eneste amtskommune og primærkommune i landet. Ingen kan på noget område være i tvivl om konsekvensen af lovforslagenes gennemførelse. Hr. J. O. Krag siger, at hensynet til kommunerne bør føre til, at vi tøver, at vi venter. Må jeg sige over for det argument, at det største chok, man i dette øjeblik kunne berede de danske kommuner, det var det chok, at hr. J. O. Krag fik sin vilje, således at disse lovforslag ikke blev gennem-

ført, for det er kommunerne for længst forberedt på og regner med at de vil blive.

Socialdemokratiets standpunkt har været meget, meget magert, synes jeg, omkring denne lovgivning. Det eneste, man har budt os af alternativ, har været at sige, at vi må standse, vi må udsætte lovforslagene, og så må vi i stedet gennemføre regler om midlertidige tilskud til kommunerne. Men man har intet som helst antydnet — blot antydnet — om, i hvilken talstørrelse man her ville operere. Hvor stort et dyk disse tilskudsordninger skulle betyde i forhold til statskassen, har vi frem til dette øjeblik intet som helst konkret hørt om.

Jeg vil gerne sige, at den lovgivning, som nu gennemføres ved tredje behandling, er en grundig forberedt lovgivning. Den har også været genstand for en meget grundig behandling i udvalget her i huset. Jeg vil gerne opfordre hr. J. O. Krag til at blive her i salen under afstemningen, så vil hr. J. O. Krag kunne se, med hvilken tryghed og med hvilken fred i sindet vi andre stemmer for begyndelsen af denne store kommunale reform, for det er ikke det afsluttende kapitel, det er det første, men det er velskrevet, og det fortjener gennemførelse.

Niels Helveg Petersen: Det, der her i dag er til tredje behandling, er første etape i en byrdefordelingsreform, som vil komme til at strække sig måske over den næste halve snes år.

Den første etape indeholder i sig selv en betydelig udligning. Det er ganske enkelt at benægte kendsgerningerne, hvis man vil hævde, at der ikke i denne første etape er en betydelig udligning i skattetryk imellem fattige og mere velstående dele af landet. Det fremgår ganske tydeligt af det materiale, der har været stillet til rådighed, at en sådan udligning er der i disse forslag. Jeg vil henvise til de dokumenter, man har modtaget i udvalget, og hvoraf det ganske klart fremgår, at fattige kommuner i Midtjylland, Vestjylland og Nordjylland vil få betydelig lettelse i deres samlede skattetryk. I alt vil 168 af de 276 kommuner, som indgår i beregningsmodellen, få en lettelse i deres samlede skattetryk. 204 kommuner ud af 276 vil få et skattetryk på mellem 13 og 16 pct.